

42- CHUYỆN NGƯỜI HỌA SĨ TÊN KẾ-NA Ở NƯỚC CÀN-ĐÀ-VỆ CÚNG DƯỠNG
TRAI PHẠN ĐƯỢC QUẢ BÁO

Ngày xưa ở nước Càn-đà-vệ có một người họa sĩ tên là Kế-na, ba năm làm việc ở xứ người được ba mươi hai lượng vàng. Anh muốn trở về nhà thì thấy có người lập hội Vô già cúng dường, anh hỏi thầy Duy na:

–Một ngày làm hội, tốn hết bao nhiêu?

Thầy Duy na đáp:

–Tốn hết ba mươi lượng vàng.

Anh liền tự nghĩ: “Vì đời trước của ta không trồng phước nghiệp, cho nên mới thọ quả báo nghèo khổ như ngày nay, phải ra sức kiếm sống. Nay gặp được phước hiền, sao lại không làm.” Anh nói với thầy Duy na, xin hãy vì đệ tử mà đánh kiền chùy vân tập Tăng chúng và nói rằng con muốn thiết hội.

Khi thiết hội xong, anh vui mừng hoan hỷ liền trở về nhà. Khi về đến nhà, vợ anh hỏi:

–Ba năm anh đi làm thuê, tiền bạc đâu rồi?

Người chồng trả lời:

–Tiền tài ta kiếm được, nay ta đã bỏ vào trong kho chắc chắn rồi.

Bấy giờ người vợ hỏi:

–Cái kho chắc chắn ấy bây giờ ở đâu?

Người chồng đáp:

–Ở trong Tăng chúng.

Bấy giờ người vợ hiềm trách chồng, liền triệu tập bà con trong xóm lại, bắt trời anh rồi đem đến nhờ quan xét xử, nói:

–Mẹ con của tôi bần cùng khổ khổ, không có mặc, không cơm ăn, thế mà chồng tôi kiếm được tiền bạc dư dả không chịu đem về nhà. Xin quan trên xét xử.

Bấy giờ quan xét xử hỏi người chồng:

–Tại sao người làm như vậy?

Người chồng đáp:

–Thân của tôi như tia điện chớp, chẳng sáng được bao lâu, cũng như sương buổi sáng, phút chốc liền mất. Do đó, tôi sợ hãi, tự nghĩ một cách sâu xa: “Bởi do tiền kiếp của ta không tạo phước nghiệp, nay bị cùng khổ, y thực thiếu thốn. Cho nên nay nhân tôi thấy trong thành Phất-ca-la kia, thiết hội gọi là Ban giá hội để cúng dường chúng Tăng thanh tịnh. Do đó, tâm tôi sinh hoan hỷ, phát sinh kính tín liền hỏi thầy Duy na: “Phải tốn hết bao nhiêu để cúng một ngày trai tăng?” Thầy Duy na đáp: “Phải tốn ba mươi lượng vàng mới có thể đủ cúng một ngày trai tăng.” Trong ba năm tôi làm ra số của đó, tôi liền giao cho thầy Duy na để làm một ngày trai tăng cho chúng Tăng.

Bấy giờ, quan xét xử nghe lời nói ấy, sinh tâm hoan hỷ, thương mến người đó, liền cởi y phục, cũng như chuỗi anh lạc của mình đồng thời lấy yên ngựa và các dụng cụ cởi ngựa đem cho Kế-na hết. Ông lại cắt một thôn xóm đem phong thưởng cho Kế-na. Quả báo trước mắt thì như vậy, còn cái quả báo lâu dài thì ở tương lai.